

Per uns preus dignes per a la Pagesia

**Josep Cabré
i Clariana**

Coordinador territorial de
Lleida d'Unió de Pagesos

És evident que el problema més important per a pagesos i ramaders són els preus indignes que rebem, i encara que no existeix una solució màgica per resoldre'l, amb diferents propostes sí que podem aconseguir una millora. Està clar que una de les principals mancances del sector és la promoció inexistent dels nostres productes; cal la complicitat de l'administració per dur a terme campanyes de promoció del consum dels productes agrícoles i ramaders de casa nostra, i també cal donar a conèixer la gran qualitat dels nostres productes arreu d'Europa. Cal exigir al Parlament i a la Comissió Europea, al Consell de ministres i al comissari europeu que prote-

geixin la nostra producció i la nostra pagesia. El que està passant ara és un contrasentit: imposem normes estrictes a la producció per tal d'utilitzar fitosanitaris i medicaments, i els límits, i alhora exigim condicions socials dignes per produir, i un respecte escrupolós al medi ambient (la qual cosa ens sembla bé).

El que no podem fer de cap manera és deixar entrar productes de fora d'Europa que no compleixen cap dels requisits que els pagesos i pageses europeus tenim l'obligació de complir. No és just; amb desigualtat de condicions mai podrem ser competitius. Per què deixem vendre als nostres mercats un producte que ve de fora d'Europa tractat amb productes que a Europa tenim prohibits? D'exemples en trobaríem molts; per tant, cal exigir que tots els productes que venem a Europa compleixin les mateixes obligacions. Aquesta competència

deslleial també es un factor determinant per portar-nos els preus a la baixa. Un altre factor clau ha estat l'abús de la situació dominant que té la distribució dins de la cadena alimentària, que ha pressio-

No podem ser els primers en complir i els darrers en rebre suport

nat els preus a la baixa a la producció incrementant els seus beneficis. Hi ha unes dades que ho diuen tot: a la UE dels 25, l'any 1995 els productors es quedaven un 31% del preu que pagaven els consumidors de mitjana; la indústria alimentària un 31%; els majoristes un 11%, i el comerç minorista el 27%. Deu anys després, el 2005, tots els graons de

la cadena alimentària augmentaven el seu percentatge excepte els productors, que disminuïem fins al 24%. A més, es calcula que el 2010 només vam assolir el 20%. Tot aquest abús en els preus s'ha produït amb la complicitat de les diferents administracions. Si els organismes que han d'actuar sobre la competència només miren cap a la producció i deixen dur a terme pràctiques il·legals com la venda a pèrdues per part de

la distribució, anem malament! Les autoritats estafals i europees han d'abordar amb decisió el problema de la posició dominant i la quota de mercat dels distribuïdors.

La solució passa per moltes propostes. Cal que les autoritats facin complir la normativa actual en competència deslleial i cal crear-ne una d'específica per al sector alimentari.

Cal un control efectiu sobre les importacions i una reciprocitat en les normes de producció. Cal més unitat comercial entre nosaltres com a productors per dur a terme campanyes per donar a conèixer els nostres productes, i per endegar estratègies comercials conjuntes. Cal que el nivell d'ajuts dels pagesos sigui el mateix que en altres països d'Europa. No podem ser els primers en complir les obligacions i els de la cua en rebre el suport al sector. Moltes més solucions ja van estar aprovades al Parlament. Ara falta que el govern les apliqui amb rapidesa, perquè si no, tal com tenim el sector, potser arribaran massa tard. Des d'Unió de Pagesos estarem al peu del canó empenyent i fent la pressió que faci falta per que totes aquestes propostes tirin endavant. Com diu el nostre company Pep Riera, entre el pagès que plora i el pagès que lluita, quedem nosaltres i som els que lluitem!

La Raïana

24/09/11